Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναγρούλλι

Έτος7ο , Αρ. Τεύχος 7ο , Φεβρουάριος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

http://o-tiron.blogspot.com

Μηνιαία Ἔκδοση

Ι.Ν. Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Ἔτος 7ον - Τεῦχος 7ο

Φεβρουάριος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ἰδιοκτήτης:

Ι.Ν. Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Ἐφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(ἅ) Ἁγίων Ἀναργύρων

(β) Ἁγίας Παρασκευῆς

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἀνήκουν στό τυπογραφεῖο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό ὁποῖο ἀνέλαβε τά ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η θεόσαρκη μερίδα	3
Ἡ θεραπεία ἀπὸ τὴν ἀρρώστια τοῦ Φαρισαϊσμοῦ	4
Διδάσκοντας την αγάπη του Θεού	6
Εξομολόγηση	7
Δεν υπάρχουν κακοί άνθρωποι	8
Κατανοώ τις ανάγκες του άλλου, αγωνίζομαι να τις ικανοποιώ	9
Ἅγιοι Μαρκιανός και Πουλχερία οι βασιλείς	10
Για τη μέλλουσα Κρίση	11
Ημερολόγιο και Ανακοινώσεις	12

«Πρόσχες μοι, ο Θεός ο Σωτήρ μου, ιλέω ὀμματί σου, καί δέξαι μου, τήν θερμήν εξομολόγησιν».

(Τροπάριο Β' ωδής Μεγάλου Κανόνος)

Η θεόσαρκη μερίδα

ΔΩΔΕΚΑ μίλια έξω από τη Δαμασκό ασκήτευε ένας στυλίτης. Κάποτε σκανδαλίστηκε μ' έναν ιερέα της πόλης, για τον οποίο πληροφορήθηκε πώς έπεφτε σε σαρκική αμαρτία. σε λίγες μέρες ο ιερέας αυτός έτυχε να πάει να λειτουργήσει στο μοναστήρι, όπου βρισκόταν και ο στύλος του ασκητή. Την ώρα του κοινωνικού, ο στυλίτης κατέβασε σ' ένα καλάθι το άγιο Ποτήριο που είχε μαζί του, και μέσα σ' αυτό του έβαλαν τα άχραντα Μυστήρια. Όταν όμως ανέβασε πάνω την θεία Κοινωνία, δίσταζε να μεταλάβει. Έφερνε στο νου του την κατηγορία που είχε ακούσει για τον λειτουργό ιερέα, και συλλογιζόταν: «Άραγε, έχει αγιαστεί αυτή η μερίδα; Επιφοίτησε σ' αυτή το άγιο Πνεύμα η εμπόδισε τον ερχομό Του η αμαρτία του λειτουργού; Έτσι όπως είμαι σκανδαλισμένος με τον ιερέα, πρέπει να μεταλάβω η όχι;». Ενώ συλλογιζόταν αυτά, ο Θεός οικονόμησε να συμβεί κάτι φρικτό, για να πληροφορηθεί ο

στυλίτης και συνάμα να στηριχθεί κάθε χριστιανική ψυχή. Μία μερίδα κύλησε από το δισκάριο κι έπεσε στην αγία τράπεζα, όπου μεταβλήθηκε σε σάρκα μπροστά στα μάτια όλων όσων βρίσκονταν εκεί. Μόλις όμως ο λειτουργός την άγγιξε, εκείνη κόλλησε ατό δάχτυλό του σαν ζωντανή, φρεσκοσφαγμένη σάρκα και καθώς τράβηξε το χέρι του, υψώθηκε και η αγία μερίδα κολλημένη στο δάχτυλο. Αμέσως έσταξαν τρεις σταγόνες Αίμα στην αγία τράπεζα, που πότισαν το πρώτο και δεύτερο κάλυμμα κι έφτασαν μέχρι το μάρμαρο. Όταν πληροφορήθηκε ο στυλίτης το θαυμαστό γεγονός, μετάλαβε με φόβο και τρόμο την αγία μερίδα που του είχαν στείλει, και ομολόγησε σ' όλους τη δυσπιστία του. Ο όσιος Αναστάσιος ο Σιναίτης, υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας του θαύματος. Αξιώθηκε να δει, να προσκυνήσει και να πάρει μαζί του ένα κομμάτι από τη θεόσαρκη μερίδα. Κάποτε βρέθηκε στα Ιεροσόλυμα, όπου συνάντησε ένα δαιμονισμένο. με αδίσταχτη πίστη του κρέμασε ατό λαιμό, μέσα σε σακουλάκι, την αγία μερίδα, και σε μερικές μέρες ο ασθενής είχε θεραπευθεί.

Θαύματα και αποκαλύψεις από τη Θεια Λειτουργιά

(Έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήτου Αττικής)

Ἡ θεραπεία ἀπὸ τὴν ἀρρώστια τοῦ Φαρισαϊσμοῦ

Πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ προσεύχεσαι καὶ νὰ εἶσαι γεμάτος χολὴ ἐναντίον τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου. Πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ διαβάζεις τὸ εὐαγγέλιο καὶ νὰ μὴν δέχεσαι τὸν ἀδερφό σου. Πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ λὲς ἔχω τόσα χρόνια στὴν ἐκκλησία, ἔχω τόσα χρόνια ποὺ 'μαι μοναχὸς κληρικὸς ἡ ὁτιδήποτε καὶ ὅμως τὸ ἄλφα τῆς πνευματικῆς ζωῆς ποὺ 'ναι ἡ ἀγάπη. Ποῦ 'ναι τὸ νὰ ὑπομένεις τὸν ἀδερφό σου, νὰ κάνεις λίγο ὑπομονὴ μὲ τὸ νὰ μὴν τὸ δέχεσαι σημαίνει τίποτα δὲν ἔκαμες. Τίποτα ἀπολύτως τίποτα. Τίποτα ἀπολύτως. Ἐδῶ ὁ Χριστὸς ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ πεῖ γιὰ τὶς παρθένες ἐκεῖνες ὅτι δὲν εἶχε καμιὰ σχέση μαζί τους. Τοὺς πέταξε ἔξω ἀπὸ τὸν νυμφώνα παρ' ὅλα ποὺ 'χαν ὅλες τὶς ἀρετὲς γιατί δὲν εἶχαν τὴν ἀγάπη. Διότι ἤθελε νὰ τοὺς πεῖ ὅτι μπορεῖ νὰ ἔχετε ἀρετὲς ἐξωτερικὲς , μπορεῖ νὰ μείνατε παρθένες, μπορεῖ νὰ κάματε χίλια πράματα ἀλλὰ δὲν κατορθώσατε τὴν οὐσία αὐτοῦ ποὺ εἶχε σημασία ἀπ' ὅλα. Ἐὰν αὐτὸ δὲν τὸ καταφέρεις τί τὰ θέλεις τὰ ἄλλα ὅλα; Τί τὰ θέλω ἐγὼ τώρα ἂν τρώω λάδι σήμερα καὶ δὲν τρώω λάδι. Μπορεῖ νὰ μὴν τρώω λάδι ,ἂς ποῦμε καὶ νὰ τρώω τὸν ἀδερφό μου ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὴ νύχτα.

Ἐσὺ ποῦ πᾶς στὴν ἐκκλησία τί σὲ ὠφέλησε ἡ ἐκκλησία; Ὅπως λέγαμε χτὲς πῆγες στὰ προσκυνήματα, εἶδες τοὺς πατέρες, εἶδες τὰ ἅγια λείψανα, εἶδες τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὴν Παναγία τῆς Τήνου ὅλα αὐτὰ πήγαμε, ἤρθαμε. Ποιὸ τὸ ὄφελος τελικὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα; Μεταμορφώθηκε ἡ καρδιά μας; Γίναμε πιὸ ταπεινοὶ ἄνθρωποι; Γίναμε πιὸ γλυκὺς ἄνθρωποι; Γίναμε πιὸ πραεῖς ἄνθρωποι

εἰς τὸ σπίτι μας εἰς τὴν οἰκογένειά μας στὸ μοναστήρι μας; Ξέρω ‘γῶ ἐκεῖ ποὺ ἐργαζόμαστε. Αὐτὸ ἔχει σημασία. Ἐὰν δὲν τὰ καταφέραμε αὐτὰ τὰ πράγματα τουλάχιστον ἂς γίνομεν ταπεινοί. Μέσα ἀπὸ τὴν μετάνοια. Ἂς γίνομαι ταπεινοί. Ἐὰν οὔτε καὶ αὐτὸ τὸ καταφέραμε τότε εἴμαστε ἄξιοι πολλῶν δακρύων, ἔτσι. Εἴμαστε γιὰ κλάματα. Διότι δυστυχῶς ὁ χρόνος περνᾶ καὶ χάνεται καὶ ἐμεῖς μετροῦμε χρόνια.

Ἔλεγε ὁ γέρων Παίσιος ὅταν τὸν ρωτοῦσαν: Γέροντα πόσα χρόνια ἔχεις ἐσὺ στὸ Ἅγιο Ὄρος; Λέει: Ἐγὼ ἦρθα τὴν ἴδια χρονιὰ ποὺ ἦρθε τὸ μουλάρι τοῦ γείτονα. Ὁ γείτονας τοῦ ὁ γερὸ-Ζῆτος εἶχε ἕνα μουλάρι καὶ ξέρετε στὸ Ἅγιο Ὄρος κάθε κελὶ ἔχει καὶ ἕνα ζῶο, ἕνα μουλάρι ποὺ κουβαλοῦν τὰ πράγματά τους. Ε, τὸ ζῶο αὐτὸ ζεῖ πολλὰ χρόνια δὲν ἀγοράζεις κάθε μέρα μουλάρια, εἶναι ἀκριβά. Λοιπόν, τὴν χρονιὰ ποὺ ἦρθα ἐγὼ λέει στὸ Ἅγιο Ὄρος ἀγόρασε καὶ ὁ γείτονας τὸ μουλάρι του. Ἔχομε τὰ ἴδια χρόνια στὸ Ἅγιο Ὄρος, ἀλλὰ τὸ καημένο ἐκεῖνο ἔμεινε μουλάρι καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο ἔμεινα. Δὲν ἄλλαξα. Λοιπὸν λέμε πολλὲς φορὲς ἐγὼ ἔχω σαράντα χρόνια καὶ τὸ λέμε ἐμεῖς οἱ παπάδες καὶ οἱ καλόγεροι αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἔχω σαράντα χρόνια στὸ μοναστήρι. Μὰ τὰ χρόνια εἶναι εἰς βάρος σου. Ὁ Θεὸς θὰ σοὺ πεῖ: Σαράντα χρόνια καὶ ἀκόμα δὲν κατάφερες νὰ γίνεις τίποτα; Ἔχεις σαράντα χρόνια ἀκόμα θυμώνεις, ἀκόμα κατακρίνεις, ἀκόμα ἀντιλογεῖς, ἀκόμα ἀντιστασαι, ἀκόμα δὲν ὑποτάσσεσαι; Ἔχεις σαράντα χρόνια καὶ δὲν ἔμαθες τὸ ἄλφα, τὸ πρῶτο πράγματα τῆς μοναχικῆς ζωῆς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς; Τί νὰ κάμω τὰ χρόνια σου; Τί νὰ σὲ κάμω ἂν ἔχεις πενήντα χρόνια μὲ ψωμολογῆσε καὶ δὲν μπορεῖς νὰ ἀπαντήσεις στὸν ἄλλον μὲ ἕναν καλό του λόγο. Τί νὰ κάμω ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὁμιλία του Μητροπολίτη Λεμεσού

Διδάσκοντας την αγάπη του Θεού

Πολλές φορές η αγωγή που δίδεται στα παιδιά από τη μικρή τους ηλικία είναι η γνώση ενός Θεού τιμωρού, δικαστή των κακών πράξεων, του σκληρού παιδονόμου που περιμένει το λάθος για να επιβάλει την τιμωρία του. Ξεχνούμε να τον προβάλουμε ως το πατέρα των μετανοούντων, λησμονώντας την απέραντη αγάπη Του.

Έχουμε υποβιβάσει το Θεό στα μέτρα μας, και τον θέλουμε να αποτελεί φόβητρο τόσο για εμάς όσο και για τα παιδιά μας, πιστεύοντας ότι με αυτό τον τρόπο θα τα εξαναγκάσουμε να γίνουν τα καλά παιδιά. Συμπέρασμα της συμπεριφοράς μας αυτής είναι να δημιουργήσουμε ανθρώπους αμαρτωλοφοβικούς, ενοχικούς, φαρισαϊκούς και όχι απλούς τελώνες μετανοούντες, υπεύθυνους των λαθών τους που θα επιστρέψουν στο Θεό Πατέρα τους ως ο άσωτος υιός.

Η αγάπη του Χριστού, όταν μπει μέσα στην καρδιά του πιστού, είσαι σαν τον ήλιο που καθαρίζει και αγιάζει και φωτίζει. Ο Χριστός ήρθε για να ενώσει την οικογένεια, τους ανθρώπους, να τους δώσει ελπίδα κάτω από τη σκέπη του. Μας αφήνει ελεύθερους να αποφασίσουμε εμείς αν θα μείνουμε στο σκοτάδι ή αν θα έρθουμε στο φως, στο Χριστό.

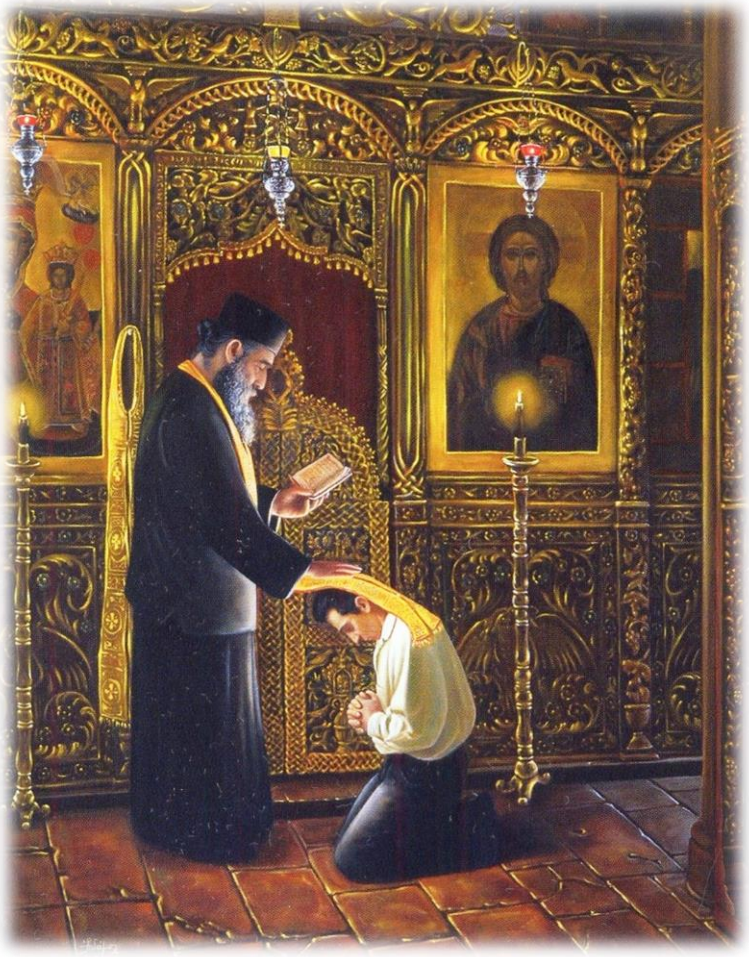
Ο Θεός αγαπά των αμαρτωλό και τον δίκαιο, είναι πατέρας για όλους ασχέτως των αμαρτιών μας, ήρθε για να σώσει τον κόσμο, και γι' αυτό δίδαξε τη μετάνοια, την ταπείνωση μακριά ψευτιές και υποκρισίες.

«Ημεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς» (Α' Λουκ.5,18)

π.Γ.Κ

Εξομολόγηση

Η αναφορά των αμαρτιών ενώπιων του Πνευματικού εν ώρα του Μυστηρίου της Ιεράς Εξομολογήσεως είναι η κατ' εξοχήν ομολογία και το πλέον αναγκαίο και απαραίτητο στην εν Χριστώ ζωή. Η ομολογία ενώπιον των εικόνων ή η κατ' ιδίαν στην προσευχή δεν επαρκεί για την συγχώρεση των αμαρτιών. Δίνει μια

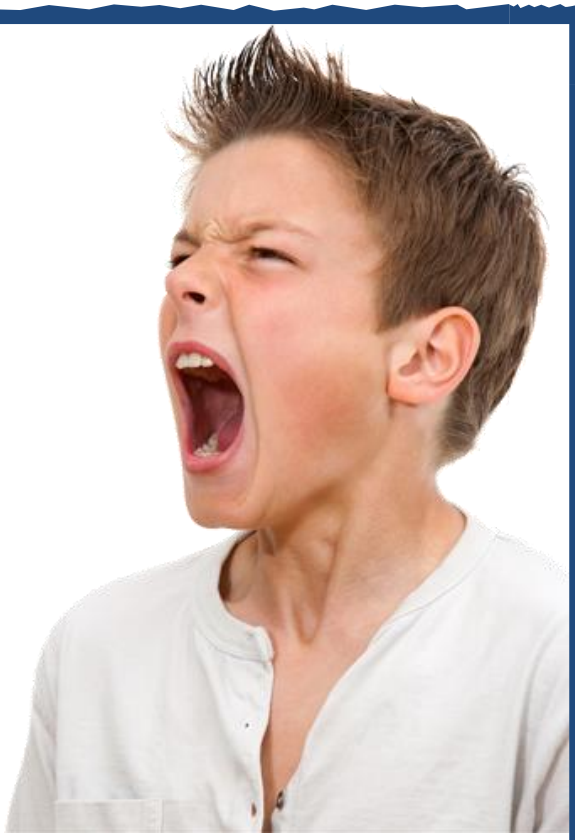

απλή ανάπαυση και ειρήνη, αλλά όχι τη συγχώρεση και μπορεί να γίνει μια υπεκφυγή και έμμεσα φόβος ομολογίας ενώπιον του Θεού. Ο ιερέας είναι ο εντεταλμένος του Κυρίου για να συγχωρεί. Όταν ο Χριστός έφευγε στον ουρανό κατά την Ανάληψη Του μάζεψε τους μαθητές Του και τους φύσηξε στο πρόσωπο, και τους είπε με τον δημιουργικό Του λόγο: «λάβετε Πνεῦμα ¨Αγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται». Τους φύσηξε όπως είχε κάνει τότε στο πρόσωπο του Αδάμ, και του έδωσε πνοή ζωής. Τώρα τους έδωσε άλλη πνοή ζωής, την Ιεροσύνη Του. Γι' αυτό και σήμερα οι ιερείς, μέσω των Αποστόλων με την Αποστολική διαδοχή της Ιεροσύνης κατέχουν αυτό το δικαίωμα του συγχωρείν αμαρτίες.

«Η ομολογία ενώπιον του Πνευματικού και των ανθρώπων»

Μετάνοια και Ψυχική Υγεία κατά τον Ιερό Χρυσόστομο, Εκ. Ι. Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

Δεν υπάρχουν κακοί άνθρωποι

Οι πατέρες της Εκκλησίας είναι πολύ φιλάνθρωποι και διακρίνοντας εις βάθος τα πράγματα είπαν ότι ουσιαστικά δεν υπάρχουν κακοί άνθρωποι. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι ενεργούν κακά και άσχημα κάποια στιγμή ή και μόνιμα σ' όλη τους τη ζωή. Αναφέρεται λοιπόν σ' ένα πατερικό σύγγραμμα η εξής φράση: «και αυτός ο οποίος φέρεται κατά το χείριστο τρόπο και επιθυμεί τη χείριστη ζωή, τη χειρότερη που υπάρχει, κατά βάθος επιθυμεί την όντως ζωή, την πραγματική ζωή την οποία δεν ξέρει που να την αναζητήσει». Την αναζητεί με τους τρόπους αυτούς τους εσφαλμένους μέσω των αμαρτιών του αναζητεί την όντως ζωή, δηλαδή αναζητεί να συναντήσει το πρόσωπο του Χριστού. Είναι μια θεολογική αλήθεια, η οποία νομίζω έχει πολλή σημασία στη ζωή της οικογένειας, γιατί πολύ συχνά μια κακή πράξη, μια κακά συμπεριφορά είναι προσπάθεια επικοινωνίας. Και έρχομαι ακριβώς σ' αυτό που η επιστημονική γνώση και οι έρευνες μας δίνουν. Οι έρευνες έχουν δείξει ότι σ' ένα πολύ μεγάλο ποσοστό, παιδιά που φέρονται άσχημα, είναι παιδιά που αισθάνονται παραμελημένα. Αισθάνονται ότι δεν έχουν πάρει αρκετή αγάπη, αρκετό ενδιαφέρον, προσοχή, και τουλάχιστον στην αρχή της κακής συμπεριφοράς τους, τον πρώτο καιρό, η κακή τους συμπεριφορά είναι μια προσπάθεια επικοινωνίας, μια προσπάθεια να προσελκύσουν την προσοχή του γονιού ώστε να ασχοληθεί μαζί τους και να δει τι συμβαίνει.

«Κακή Συμπεριφορά», π.Βασίλειος Θερμός

Μαζί με τους Γονείς, εκ. Ακρίτας, Αθήνα[5], 2009, σ.168

Κατανοώ τις ανάγκες του άλλου, αγωνίζομαι να τις ικανοποιώ

Μια παροιμία λέει «Μην κρίνεις τον άλλο για το βάδισμα του, αν δεν φορέσεις τα παπούτσια του».

Φρόντιζε ν' ανακαλύψεις τα ελατήρια των πράξεων του συντρόφου σου. Αν δεις κάτι στο ταίρι σου που δεν σου αρέσει, μην αρπάξεις το μαστίγιο του ελέγχου, μην το κοροϊδεύεις, μην το ειρωνεύεσαι, μην το προσβάλλεις, μην το εξυβρίζεις, μην το εξουθενώνεις, προπάντων μην το ξυλοφορτώνεις!

Κοντά τα χέρια σου! Η σύζυγος πάντα ζητά κάτι για τα παιδιά στο σπίτι. Η σύζυγος κατανοεί τυχόν αρνήσεις του συζύγου, σέβεται την κούραση του.

Ένα λάθος, δεν θεραπεύεται με άλλο λάθος. Η οργή είναι λάθος. Δεν θεραπεύεται με οργή, αλλά με ψυχραιμία, ηρεμία, κατανόηση! Πάσσαλος πασσάλω ουκ εκκρύεται.

Δεν θεραπεύεται μια κακία, ένα λάθος, με άλλη κακία, με άλλο λάθος.

Χρειάζεται κατανόηση, συγνώμη του άλλου!

Ενότητα στο Γάμο
Θεοδώρου Κ. Βγόντζα

Άγιοι Μαρκιανός και Πουλχερία οι βασιλείς

Διατήρησαν το γάμο τους αυτοπροαίρετη παρθενία. Ο Μαρκιανός είχε έλθει και σε άλλο γάμο και είχε αποκτήσει μια θυγατέρα. Ζούσε με τίμια χηρεία, όταν η ευσεβέστατη Πουλχερία τον ζήτησε σε γάμο για την αρετή του. Ο Μαρκιανός (390-457) διέπρεπε για τη σοφία κα τη φιλανθρωπία της, την ωραιότητα του σώματος και της ψυχής της. Ήταν πολύ πριν τη στέψη της βασίλισσας, μελετώντας και λύνοντας σωστά τα προβλήματα του κράτους, διδάσκοντας τον αδελφό της Θεοδόσιο Β' τον Μικρό πώς να ντύνεται, να βαδίζει, να βαστά το γέλιο, να διατηρεί τη σεμνότητα, την ευσέβεια, την προσευχή, τον εκκλησιασμό, την προσοχή στον κίνδυνο των αιρέσεων. Επί της βασιλείας του ευσεβούς ζεύγους Μαρκιανού και Πουλχερίας έγινε η σύγκληση της Δ' Οικουμενικής Συνόδου, τα 451. Αλλά και η Οικουμενική Σύνοδος συνεκλήθη από την Πουλχερία. Και οι δύο σύμφωνοι σύζυγοι χρησιμοποίησαν τον πλούτο τους καλώς, προσφέροντας τον για ανέγερση πτωχοκομείων, νοσοκομείων, ναών και μονών. Παρά τους συνεχείς κόπους και αγώνες τους για την ειρήνη του κράτους και την τάξη της Εκκλησίας δεν άφηναν τις νύκτες να περνούν όλες με ανάπαυση, αλλά ζούσαν αγρυπνώντας, νηστεύοντας, προσευχόμενοι, ελεώντας και διδάσκοντας. Και τη ζωή τους την φύλαξαν μέχρι το τέλος έτσι οι μακάριοι.

Μωύσεως Αγιορείτου Μοναχού

«Οι έγγαμοι Άγιοι της Εκκλησίας»

Για τη μέλλουσα Κρίση

—Γέροντα, πώς θα γίνει η μέλλουσα Κρίση;

—Στην μέλλουσα Κρίση θα αποκαλυφθεί σε μια στιγμή η κατάσταση του κάθε άνθρωπου και μόνος του καθένας θα τραβήξει για 'κει που είναι. Καθένας θα βλέπει σαν σε τηλεόραση τα δικά του χάλια και την πνευματική κατάσταση του άλλου. Θα καθρεφτίζει τον εαυτό του στον άλλον και θα σκύβει το κεφάλι και θα πηγαίνει στην θέση του.

Δεν θα μπορεί λ.χ. να πει μια νύφη πού καθόταν μπροστά στην πεθερά της σταυροπόδι και η πεθερά της με σπασμένο πόδι φρόντιζε το εγγονάκι: «γιατί, Χριστέ μου, βάζεις την πεθερά μου στον Παράδεισο κι εμένα δεν με βάζεις;», επειδή θα έρχεται μπροστά της εκείνη η σκηνή. Θα θυμάται την πεθερά της πού στεκόταν όρθια με σπασμένο πόδι και φρόντιζε το εγγονάκι της και δεν θα έχει μούτρα να πάει στον Παράδεισο, αλλά ούτε και θα χωράει στον Παράδεισο.

Ή οι μοναχοί θα βλέπουν τί δυσκολίες, τί δοκιμασίες είχαν οι κοσμικοί και πώς τις αντιμετώπισαν και, αν δεν έχουν ζήσει σωστά, θα σκύψουν το κεφάλι και θα τραβήξουν μόνοι τους για εκεί πού θα είναι.

Θα δουν εκεί οι μοναχές, πού δεν ευαρέστησαν στον Θεό, ηρωίδες μάνες, που ούτε υποσχέσεις έδωσαν, ούτε τις ευλογίες και τις ευκαιρίες τις δικές τους είχαν, πώς αγωνίσθηκαν και σε τί κατάσταση πνευματική έφθασαν, και εκείνες, καλόγριες, με τί μικροπρέπειες ασχολούνταν και βασανίζονταν, και θα ντρέπονται!

Έτσι μου λέει ο λογισμός ότι θα γίνει η Κρίση. Δεν θα πει δηλαδή ο Χριστός: «έλα εδώ εσύ, τί έκανες;» ή «εσύ θα πάς στην κόλαση, εσύ στον Παράδεισο», αλλά ο καθένας θα συγκρίνει τον εαυτό του με τον άλλον και θα τραβήξει για εκεί που θα είναι.

http://proskynitis.blogspot.gr/

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014

ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ	ΚΥΡΙΑΚΗ
					Τρύφωνος μ., Βασιλείου Θεσ/νίκης, Ἀναστασίου νεομ. ἐκ Ναυπλίου 1	† ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, Ἀγαθοδώρου, Ἰορδάνου Τραπεζ. 2
† Συμεών τοῦ θεοδόχου, Ἄννης πρ., Νικολάου νεομ. ἐκ Σπετσῶν 3	Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Ἀβραμίου ἱερομ., Ἰωσήφ Χαλεπλῆ νεομ. 4	Ἀγάθης μάρτ., Θεοδοσίου ὁσίου ἐν Σκοπέλῳ 5	† Βουκόλου Σμύρνης, Φωτίου ΚΠόλεως τοῦ μεγάλου ◐ 6	Παρθενίου Λαμψάκου, Λουκᾶ ὁσ. ἐν Στειρίῳ, Γεωργίου νεομ. Κρήτης 7	Θεοδώρου Στρατηλάτου μεγαλομάρτ., Ζαχαρίου Προφήτου 8	† ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ, ΤΕΛΩΝΟΥ & ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (Ἀρχή Τριωδίου), Νικηφόρου μ. 9
† Χαραλάμπους ἱερομάρτ., Ζήνωνος ὁσίου ταχυδρόμου 10	Βλασίου Σεβαστείας ἱερομ., Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης, Βλασίου ἱερομ. ἐν Σκλαβαίνοις 11	Μελετίου Ἀντιοχείας, Ἀντωνίου Β΄ ΚΠόλεως, Χρήστου νεομ. κηπουροῦ 12	Ἀκύλα & Πρισκίλλης ἀποστόλων, Μαρτινιανοῦ ὁσ., Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας 13	Αὐξεντίου, Ἀβραάμου, Μάρωνος ὁσ., Νικολάου νεομ. Κορινθίου 14	Ὀνησίμου ἀπ., Ἀνθίμου ἐν Χίῳ, Ἰωάννου ν. ὁσιομ. ἐκ Χαλάστρας ○ 15	† ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ, ΑΣΩΤΟΥ, Παμφίλου μάρτ., Φλαβιανοῦ ΚΠόλεως 16
Θεοδώρου Τήρωνος, Μαρκιανοῦ & Πουλχερίας βασιλ. 17	Λέοντος Πάπα Ρώμης, Ἀγαπητοῦ Σινάου, Παρηγορίου μάρτ. 18	Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, Ἀρχίππου ἀπ., Νικήτα ν. ἱερομ. τοῦ Ἠπειρώτου 19	Λέοντος Κατάνης, Ἀγάθωνος Πάπα Ρώμης 20	Εὐσταθίου Ἀντιοχείας, Τιμοθέου ὁσ., Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων 21	† Ψυχοσάββατον, Εὕρεσις λειψ. τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτ., Ἀθανασίου ὁμολογ., Βαραδάτου ὁσ. ◑ 22	† ΑΠΟΚΡΕΩ, Πολυκάρπου Σμύρνης, Γοργονίας ὁσίας 23
† Α΄ & Β΄ εὕρεσις τιμίας κεφαλῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου 24	Ταρασίου ΚΠόλεως, Ρηγίνου Σκοπέλου ἱερομάρτ. 25	Πορφυρίου Γάζης, Φωτεινῆς μάρτ. & ἰσαποστόλου τῆς Σαμαρείτιδος 26	Προκοπίου Δεκαπολίτου, Γελασίου μίμου 27	Βασιλείου ὁσ. ὁμολ., Κυράννης νεομ. τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ, Προτερίου Ἀλεξανδρείας 28		

● Νέα Σελήνη ◐ Πρῶτο Τέταρτο ○ Πανσέληνος ◑ Τελ. Τέταρτο

Νηστεία Κατάλυσις πάντων πλήν κρέατος

Παρακαλώ όποιος επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο του χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα της κοινότητας μας στο τηλέφωνο 97668822. Οι Εσπερινοί κατά το μήνα Ιανουαρίου θα ξεκινούν η ώρα 4:45μ.μ και η Θεία Λειτουργία η ώρα 6:30π.μ

Από τον πανηγυρικό εσπερινό του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

